

Īsumā, *Naturgy* ieskatā, neesot iespējams secināt, ka lēmums par procedūras uzsākšanu pamatojums ir tiesisks, ja šajā lēmumā nav nedz netiešas norādes uz salīdzināmības analīzi, kas judikatūrā prasīta, lai pamatotu atbalsta selektivitāti, nedz pat kopsavilkumā nav – kaut vai tikai provizoriski – izklāstīti iemesli, kuru dēļ, pamatojoties uz šo salīdzināmības analīzi, strīdīgais pasākums būtu selektīvs. Vispārējā tiesa nevarot saskaņā ar tiesību aktiem pamatoties uz lēmuma par procedūras uzsākšanu provizoriskumu, lai piemērotu nepienācīgu pamatojuma norādīšanas standartu. Konkrēti, ņemot vērā, ka lēmuma par procedūras uzsākšanu priekšmets ir īstenošanas gaitā esošs pasākums, kas tādējādi rada būtiskas tiesiskās sekas tā adresātiem, Vispārējai tiesai būtu bijis jāprasa, lai Komisija pamatojumu norādītu atbilstoši judikatūrā attiecībā uz selektivitāti noteiktajiem standartiem, lai arī tas būtu lakonisks un provizorisks.

2. Otrais apelācijas sūdzības pamats, kas balstīts uz tiesību kļūdu, pārbaudot LESD 107. panta 1. punkta piemērošanu saistībā ar strīdīgā pasākuma selektivitāti

Naturgy uzskata, ka šīs pašas tiesību kļūdas esot pieļautas arī secinājumā, ko Vispārējā tiesa izdara, pārbaudījusi Komisijas veikto strīdīgā pasākuma kvalificēšanu par selektīvu. *Naturgy* uzskata, ka Vispārējā tiesa esot ne tikai pieļāvusi tiesību kļūdu – uzskatīdama, ka juridiskie kritēriji, pēc kuriem pārbaudāma pasākuma selektivitāte, ir atšķirīgi atkarībā no tā, vai šis pasākums tiek analizēts pirms vai pēc formālas izmeklēšanas procedūras uzsākšanas – bet arī pieļāvusi tiesību kļūdu, apvēršdama pierādīšanas pienākumu un nekonstatēdama, ka Komisija – ņemot vērā lēmuma par procedūras uzsākšanu pamatojumu – ir kļūdaini secinājusi, ka strīdīgais pasākums ir selektīvs, un/vai atbilstoši tiesību aktos noteiktajam nav pierādījusi šā pasākuma selektivitāti.

⁽¹⁾ OV 2018, C 80, 20. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 22. novembrī iesniedza Corte costituzionale (Itālija) – E.D.L.

(Lieta C-699/21)

(2022/C 73/18)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte costituzionale

Pamatlietas puse

E.D.L.

Prejudiciālais jautājums

Vai Pamatlēmuma 2002/584/TI par Eiropas apcietināšanas orderi 1. panta 3. punkts ⁽¹⁾, to lasot kopā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 3., 4. un 35. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka izpildes tiesu iestādei, ja tā uzskata, ka personas, kurai piemīt nopietnas hroniskas un potenciāli neatgriezeniskas patoloģijas, nodošana varētu pakļaut šo personu draudiem ciest nopietnu veselības kaitējumu, ir jāpieprasa no izsniegšanas tiesu iestādes informācija, kas ļauj izslēgt šī riska esamību, un tai ir jāatsaka nodošana, ja saprātīgā termiņā tā nesaņem attiecīgās garantijas?

⁽¹⁾ Padomes pamatlēmums (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm (OV 2002, L 190, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 22. novembrī iesniedza Corte costituzionale (Itālija) – O.G.

(Lieta C-700/21)

(2022/C 73/19)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte costituzionale

Pamatlietas puse

O.G.

Prejudiciālie jautājumi

- a) Vai Padomes Pamatlēmuma 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm 4. panta 6. punkts ⁽¹⁾, to interpretējot saskaņā ar šī pamatlēmuma 1. panta 3. punktu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. pantu, nepieļauj tādu tiesisko regulējumu kā Itālijas tiesiskais regulējums, kas – ar Eiropas apcietināšanas orderi, kas ir izsniegts brīvības atņemšanas soda vai drošības līdzekļa izpildei, saistītā procedūrā – absolūti un automātiski liedz izpildes tiesu iestādēm atteikties nodot trešo valstu valstspiederīgos, kuri dzīvo vai uzturas tās teritorijā, neatkarīgi no to saiknēm ar šo valsti?
- b) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, pamatojoties uz kādiem kritērijiem un nosacījumiem šādas saiknes ir jāuzskata par tik būtiskām, lai tās liktu izpildes tiesu iestādei atteikties no nodošanu?

⁽¹⁾ OV 2002, L 190, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 1. decembrī iesniedza *Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg* (Luksemburga) – *GV/Caisse nationale d'assurance pension*

(Lieta C-731/21)

(2022/C 73/20)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Pamatlietas puses

Prasītāja: GV

Atbildētāja: Caisse nationale d'assurance pension

Prejudiciālie jautājumi

Vai Eiropas Savienības tiesībām, it īpaši Līguma par Eiropas Savienības darbību 18., 45. un 48. pantam un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 492/2011 (2011. gada 5. aprīlis) par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā ⁽¹⁾ 7. panta 2. punktam, ir pretrunā tādas dalībvalsts tiesību normas kā Luksemburgas Sociālā nodrošinājuma kodeksa 195. pants un grozītā 2004. gada 9. jūlija Likuma par tiesiskajām sekām, ko rada konkrētas partnerattiecības 3., 4. un 4-1. pants, ar ko izcelsmes dalībvalstī tiesiski noslēgtu un reģistrētu partnerattiecību pārdzīvojušajam partnerim apgādnieka zaudējuma pensija, kas pienākas tā iemesla dēļ, ka viņa partneris pirms savas nāves veica profesionālu darbību uzņemtajā dalībvalstī, tiek piešķirta ar nosacījumu, ka partnerattiecības ir tikušas reģistrētas minētās dalībvalsts reģistrā, lai pārbaudītu, vai ir izpildīti šīs dalībvalsts tiesību aktos noteiktie pamatnosacījumi partnerattiecību atzīšanai un iespējas atsaukties uz tām attiecībā pret trešām personām nodrošināšanai, savukārt, lai apgādnieka zaudējuma pensiju piešķirtu uzņemtajā dalībvalstī noslēgto partnerattiecību pārdzīvojušajam partnerim, ir jāizpilda tikai viens nosacījums, proti, partnerattiecībām ir jābūt tiesiski noslēgtām un reģistrētām?

⁽¹⁾ OV 2011, L 141, 1. lpp.